

# DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen  
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*Pogingen om algemeenen vrede te weeg te brengen hebben gefaald. De wereld heeft gedurende zesduizend jaren eene goede gelegenheid gehad; de Heere zelf zal dit nu het zevende duizendtal jaren beproeven.*

JOSEPH SMITH.

No. 24.

15 December 1908.

13de Jaargang.

## REDEVOERING

van JOSEPH SMITH tot de Twaalf Apostelen, gehouden 2 Juli 1839.

Beoefent steeds het beginsel van barmhartigheid en weest steeds gereed uwen broeder te vergeven op het eerste teeken van bekeering en vragen om vergiffenis; en als wij onzen broeder willen vergeven, of zelfs onzen vijand, alvorens hij zich bekeert of vraagt om vergiffenis, dan zal onze hemelsche Vader juist zoo barmhartig voor ons zijn.

Laat de Twaalf en al de Heiligen gewillig zijn hunne zonden te belijden en niets achterhouden; en laat de Twaalf nederig zijn en niet trotsch; wacht u voor hoogmoed, en de een moet niet trachten meer te zijn dan de ander, maar handelt voor elkanders welzijn; bidt voor elkander, en eert onzen broeder of gebruikt zijnen naam met eerbied, en laat ons niet van onzen broeder kwaad spreken of hem nederlaten. Waarom wil de mensch geen wijsheid leeren door voorbeelden in deze late eeuw der wereld, wanneer wij zulk een groote wolk van getuigen en voorbeelden voor ons hebben, en niet verplicht zijn door droeve ondervinding te leeren hetgeen wij weten? Moeten de nieuwen die gekozen zijn de plaatsen in te nemen van hen die gevallen zijn, van den raad der Twaalven, beginnen zich te verheffen, totdat zij zichzelf zoo hoog zullen verheffen, totdat zij spoedig zullen vallen en diep zullen vallen, en gaan wentelen door modder, drek en duisternis, zooals Judas, aan de slagen van satan overgegeven, zooals eenige van den Raad, of zullen zij wijsheid leeren en wijs zijn? O, God! geeft hun wijsheid en houd hen nederig, bid ik U.

Als de Twaalf of andere getuigen staan voor de vergaderingen op

aarde, en zij prediken in de macht en openbaring van den Geest van God, en het volk is verwonderd en zegt; „Die man heeft eene krachtige redevoering gehouden, een goede predikatie gepredikt,” laat dan die man of mannen voorzichtig zijn, dat zij de eer niet tot zichzelf nemen, maar toezien, dat zij nederig zijn en de lof en eer aan God en het Lam geven; want het is door de macht van het Heilig Priesterschap en des Heiligen Geestes, dat zij de macht hebben aldus te spreken. Wat anders zijt gij, o mensch, als stof? En van wien anders ontvangt gij macht en zegeningen, als van God?

En dan, O gij twaalven! aanmerkt dezen sleutel, en weest wijs om Christus wil en ter wille uwer eigene ziel. Gij zijt niet gezonden, om geleerd te worden, maar om te onderwijzen. Laat ieder woord met liefde vervuld zijn. Weest moedig, weest ernstig. Het is een dag van waarschuwing en niet van vele woorden. Handelt eerlijk voor God en menschen. Wacht u voor heidensche bedriegerij, zooals het buigen en knikken voor mannen waarin gij geen vertrouwen hebt. Weest eerlijk, openhartig en vrij in al uwe gesprekken met de menschen.

O gij Twaalf! en alle Heiligen! doet voordeel met dezen sleutel — dat in al uwe beproevingen, moeilijkheden, verleidingen, wederwaardigheden, banden, gevangenschap en dood, let er op, dat gij den hemel niet ontrouw wordt, dat gij Christus niet ontrouw wordt, noch den broederen, noch de openbaringen van God, hetzij in den Bijbel, het Boek van Mormon, of in Leer en Verbonden, of eenige andere, die ooit gegeven is of ooit gegeven en geopenbaard zal worden aan den mensch in deze wereld, of in die welke komende is. Ja, in al uwe tegenwerpingen en worstelingen, weest voorzichtig dat gij dit niet doet, opdat geen onschuldig bloed aan uwe kleederen gevonden zal worden en gij ter helle zult gaan. Alle andere zonden kunnen niet vergeleken worden met de zonde tegen den Heiligen Geest en een verrader der broederen te zijn.

Ik wil u een van de sleutelen van de verborgenheden des Koninkrijks geven. Het is een eeuwig beginsel, dat van alle eeuwigheid met God bestaan heeft: Dat de mensch die opstaat om andere te veroordeelen, vonden zoekt met de Kerk, zeggende dat zij allen verkeerd zijn, terwijl hij zelf rechtvaardig is, weet dan met zekerheid, dat die man op weg is om af te vallen; en als hij zich niet bekeert dan zal hij afvallen zoo waarlijk als God leeft. Het beginsel is zoo juist als dat Jezus verklaarde, toen Hij zeide, dat hij die een teeken vraagt, een overspelig persoon is; en dat beginsel is eeuwig, regelmatig en vast als de pilaren des hemels; want wanneer gij een man ziet die een teeken vraagt, dan kunt gij zeker zijn, dat hij een overspelig mensch is.

## PREDIKATIE.

Door President JOSEPH F. SMITH gehouden op de Conferentie  
te Salt Lake City, 4 Oct. 1908.

(*Vervolg van blad. 363.*)

Dit alleen is voldoende om droefheid te brengen in het hart van elken man die eenigen eerbied heeft voor het woord of den wil des Heeren en dien wensch gehoorzaamd te zien. Als wij zoo nu en dan naar schouwburgen gaan, dan zien wij de tooneelspelers hunne sigaren, pijpen en sigaretten op het tooneel rooken, en in de laatste jaren is dit zelfs deftig of zeer gewoon geworden; en zij steken sigaret na sigaret en sigaar na sigaar aan op het tooneel, voor het oog van het publiek. Voor mij is zulk een handeling, op zijn minst genomen, een belediging voor de Heiligen der laatste Dagen, en het zou dit zijn voor alle fatsoenlijke menschen; en als ik jongens had die vatbaar waren voor den invloed van zoodanige handelingen, dan zou ik niet willen dat zij onze schouwburgen bezochten, waar zij openlijk dingen zagen doen, alsof zij prijzenswaardig waren. Ik denk dat het berispelijk is; en als ik het opzicht over een schouwburg had en het kon doen, dan zou ik een bepaling maken, dat er niet gerookt mag worden op het tooneel, noch in de zaal. Buiten de dwaasheid van het rooken in een schouwburg, zijn brandende lucifers, sigaren en sigaretten gevaarlijk voor gebouwen. Er zijn echter andere dingen in tooneeluitvoeringen, die even schandelijk zijn als het rooken op het tooneel.

Nu, mijne broederen en zusters, het onderwerp dat ik in gedachten had, is slechts om den nadruk te leggen, voor zooverre dit in mijne macht is, op het Woord van Wijsheid", dat aan de Heiligen der laatste Dagen gegeven is, aan allen die heiligen genoemd kunnen worden, aan den zwakste der zwakken, want het is voor hen geschikt; en hoe zwakker zij zijn, als zij dit beginsel willen waarnemen, dan zullen zij door de beoefening sterker worden. Als wij deze wet willen gehoorzamen, dan zullen wij kracht verkrijgen, dan zullen wij gezondheid in onze lichamen en merg in onze beenderen hebben; wij zullen kunnen loopen en niet moede worden, en kunnen wandelen en niet uitgeput worden; en dit is zeer wenschelijk voor de zwakken, die kracht en gezondheid noodig hebben; zij zouden dit beginsel onderhouden, opdat zij mogen verkrijgen het; en zij verlangen en meest noodig hebben, en wat zij meerendeels vernietigen, door het Woord des Heeren niet na te volgen, maar die dingen te doen, die door Hem verboden zijn. Wij bidden God ons te zegenen als wij ziek zijn, en dan keeren wij ons om na gebeden te hebben en doen dingen waarvan Hij gezegd heeft, dat zij niet goed voor ons zijn. Hoe onredelijk is het voor menschen, om God te vragen hen te zegenen, als zij zelf den weg bewandelen waar-

door zij zich benadeelen en kwaad doen. Het is geen wonder dat onze gebeden niet meer verhoord worden dan noodig is, en geen wonder dat onze gezondheid niet beter is dan wanneer het geval is, dat wij verslaafd zijn aan gewoonten waarvan God gezegd heeft, dat zij niet goed voor ons zijn, en daardoor kwaad over ons leven en lichaam brengen. En dan tot den Heere te gaan en Hem te vragen ons te genezen van de gevolgen van onze eigen dwaasheid en verdorven handelingen; het gevolg van het kwade dat wij over ons gebracht hebben en wij beter deden het goede te doen. Hoe dwaas is het!

De Heere zegene u, mijne broederen en zusters. Wij keuren iedere beweging goed in betrekking tot geheelonthouding, deugd, reinheid van leven en tot geloof in God en tot gehoorzaamheid aan Zijne wetten; en wij zijn tegen kwaad van welken aard ook; en wij zijn in ons geloof en onze gebeden tegen boosdoeners — niet dat wij zouden bidden dat kwaad op de boosdoeners zal nederkomen, maar dat zij de dwaasheid hunner wegen mogen inzien en de goddeloosheid hunner handelingen, en zich er van bekeeren en die verlaten. Als zij niet willen luisteren en zich niet bekeeren van hunne booze wegen, laat hen dan hunnen weg van het kwade tot het einde toe loopen, en laat het oordeel Gods op hen komen en zij hunne belooning ontvangen volgens hunne werken. Wij zijn hier niet om een oordeel uit te spreken, of straf aan onze medemenschen op te leggen, uitgenomen de straf van het onttrekken van ons broederschap in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, van de onwaardigen. Wij vinden het soms noodig, het lidmaatschap te ontnemen van hen, die van de waarheid afgekeerd zijn en van de liefde Gods en de zaak van Zion — zoodat zij niet meer beschouwd zullen worden als hebbende lidmaatschap en aandeel met ons. Het is een belediging voor de zaak van Zion, voor iedere gemeente, organisatie, wijk, ring, of vertakking der Kerk, om mannen of vrouwen toe te staan hun lidmaatschap in die wijk, die ring of vertakking te doen behouden, als het bekend is, dat hunne handelingen en gewoonten kwaad zijn, en dat hunne manier van leven en ongeloof berekend zijn, de zaden van afval, verderf en kwaad te zaaien in het midden van het volk waaronder zij wonen. Het is recht en goed, dat de lijn van afscheiding duidelijk getrokken zal worden tusschen hen en de Heiligen der laatste Dagen. Neemt het lidmaatschap van hen weg, maakt hen los, laat hen naar de wereld gaan, en laat het volk der kerk verstaan, dat zij niet als leden erkend worden en dat hunne handelingen niet goedgekeurd worden door de autoriteiten der Kerk.

Nu, de Heere zegene u, en in den naam des Heeren zegen ik u — deze vergadering, het verbondsvolk des Heeren, juist zoo waarachtig als het oude Israël het verbondsvolk van God was, want gij hebt het heilige verbond van het Evangelie van Jezus Christus aangegaan, dat gij de geboden van God zult houden, dat gij kwaad en goddeloosheid

wilt ontvlieden. Gij weet wat gij gedaan hebt; gij kent den aard der verbonden die gij hebt aangegaan voor God, de getuigen en de engelen des hemels: en daarom zijt gij opgenomen in het nieuw en eeuwig verbond en zijt inderdaad het verbondsvolk van God in de laatste dagen. Daarom, wat soort van volk moeten wij zijn; wat soort van personen moeten wij zijn? Zouden wij geen voorbeelden zijn ons geloof waardig? Zouden wij niet rein leven? Zouden wij niet oprecht, deugdzaam, eerlijk, God vreezende en God liefhebbende zijn in onze ziel iederen dag van ons leven en in iedere plaats waarin wij geroepen worden te arbeiden; zouden wij geen goed voorbeeld zijn? Moeten wij niet zijn als Christus, manlijk, getrouw aan ieder beginsel van het Evangelie, en eerbaar in de wereld en tehuis, zoodat geen mensch met reden minachtend of veroordeelend naar ons wijzen kan? Dat is inderdaad het soort van volk, dat wij zijn moeten. God helpe ons zoodanig te zijn, is mijne bede in den naam van Jezus, amen.

### GODDELIJKE VOLMACHT NOODZAKELIJK.

Het is mogelijk dat een kerk of genootschap alle uiterlijke kenmerken heeft van de Kerk van Christus en toch niet de ware Kerk is. Een kerk is niet de ware kerk van Christus omdat zij die kenmerken heeft, maar de Kerk of Gemeente des Heeren zal en moet de kenmerken hebben zooals de Kerk of Gemeente ten dage der Apostelen. Daarom zou het kunnen, dat één of meer kerken uitwendig alle kenteekenen der ware Kerk hadden, doch niet de kerk zijn. Wat noodig is, dat is Goddelijke volmacht of autoriteit.

In de regeeringen dezer wereld en op het gebied van vereenigingen enz. is volmacht of autoriteit noodig. Een persoon is geen ambtenaar omdat hij dien naam aanneemt of in de roeping van zoodanig ambtenaar tracht te handelen of handelt. Neen, hij wordt als een bedrieger aangezien, het werk door hem gedaan wordt niet erkend en de geschiedenis geeft vele voorbeelden dat een zoodanig persoon gestraft werd.

Zou het op het gebied van godsdienst anders zijn? Wij gelooven van neen. Er staat geschreven: „Mijn huis is een huis van orde”, en wij kunnen daar de volmaaktste orde — dus geen willekeur, nabootsing of bedriegerij — verwachten. Wel kunnen personen genootschappen oprichten, verordeningen bedienen, enz., maar het zal niet door God erkend worden, en het blijven menschelijke instellingen en werken zonder volmacht of goedkeuring van God. Als dit niet zoo is, waarom kan er dan gewaarschuwd worden voor valsche profeten (Matth. 7:15). Iets dat valsch is, dat is eene nabootsing, maar niet het echte, de volmacht ontbreekt.

In de dagen der Israëlieten werd er nauwkeurig toegezien, dat de dienstknechten des Heeren, volgens Goddelijk bevel, verordineerd werden

en daardoor volmacht verkregen. Zij werden door den Heere geroepen, niet omdat zij zichzelf daarvoor riepen, of omdat hunne ouders of vereenigingen hen riepen tot een ambt, (Ex. 28:1; Num. 27:18-23; Deut. 34:9). Deze teksten zeggen tevens dat door oplegging der handen van een door God geroepen persoon, die volmacht op anderen werd overgedragen. Er stonden onder de Israëlieten wel personen op die hetzelfde werk wilden doen als de gemachtigden des Heeren, maar zij en hunne werken waren valsch of nagebootst, de Goddelijke volmacht ontbrak en de geschiedenis zegt hoe droevig hun lot was. (Num. 16).

Onder de nieuwe bedeeing in de Gemeente des Heeren is het juist hetzelfde, het kan niet anders zijn. Ja, indien het anders ware, dan zou dit nog meer volmaakt moeten zijn, want ook in het werk Gods is er vooruitgang. Ambtenaren in de Kerk moeten door openbaring Gods geroepen worden. (Rom. 10:15; Hebr. 5:4; 2 Cor. 5:20; Joh. 15:16; Hand. 13:2-3). Verder lezen wij, dat die volmacht ook door oplegging der handen werd gegeven, zooals onder het Oude Verbond (Hand. 6:5-6; Matth. 13:2-3; 1 Tim. 4:14). Alleen ambtenaren op de wettige wijze geroepen en verordineerd, werden als zoodanig in de Kerk erkend en ook hunne werken. Personen die zich deze dingen toe-eigenden werden valsche apostelen of leeraars genoemd, (Matth. 24:11; Hand. 20:30; 2 Petrus 2:1-3). Het voorval met de zonen van Sceva toont duidelijk, dat zelfs de duivelen goddelijke volmacht erkenden. (Hand. 19:13-16).

Alhoewel valsche leeraars of ambtenaren zeer spoedig erkend kunnen worden door hunne leeringen en verrichtingen te toetsen aan de Schriften, zoo is het echter goed onderzoek te doen naar hunne volmacht en roeping. Niemand zal betwijfelen, dat de eerste apostelen volmacht hadden om als zoodanig in de Gemeente werkzaam te zijn; en een onderzoek zal doen zien, dat de ambtenaren door hen verordineerd, of door personen die wederom op hunne beurt door gemachtigde personen bevestigd waren, in het Nieuwe Testament als zoodanig erkend werden. Wij moeten dus eerst onderzoeken hoe en op welke wijze een persoon geroepen is en volmacht heeft ontvangen; is dit niet volgens de Schriften, dan kunnen wij hem verwerpen, als geen volmacht hebbende. Verder zal men terug moeten gaan totdat men komt tot de mannen waarvan wij weten uit den Bijbel, dat zij volmacht hadden, om in het Evangelie werkzaam te zijn. Daar het onmogelijk is anderen te geven wat wij zelf niet hebben, kan een persoon geen volmacht aan anderen geven tenzij hij die zelf bezit.

Het gaat niet God alles te willen opdringen of te doen erkennen, wat de menschen doen volgens hun eigen goedvinden zonder daartoe gemachtigd te zijn. De Kerk of Gemeente des Heeren is dus dat genootschap, waar dezelfde kenmerken of eigenschappen zichtbaar zijn als in de eerste Kerk en zooals in het Nieuwe Testament, en waar de

ambtenaren door openbaring geroepen en door oplegging der handen verordineerd zijn — volmacht verkregen hebben — door personen welke op hunne beurt op dezelfde manier geroepen en verordineerd zijn. Als deze dingen in aanmerking worden genomen, dan kan men nimmer falen.

---

## EEN LOFSPRAAK OVER DE MORMONEN.

---

„In de landstreek waar ik woonachtig ben wordt er van mij gezegd, dat ik een eigenschap heb sterker dan iets anders: ik ben onbevreesd; en ik ben dezen morgen onbevreesd genoeg, om als vreemdeling een gedachte uit te spreken, welke vreemd schijnt te klinken, daar zij van een vreemdeling komt, en van een persoon die op geenerlei wijze met uw eigenaardig geloof verbonden is. Ik geloof, dat God, de Almachtige Vader, de mannen geleid heeft, die de pioniers naar deze westelijke landstreek gebracht hebben en over deze droevige wildernis, om een volk te verwekken, dat een groot en machtig goed werk in de wereld zou doen. Ik geloof, dat naar aanleiding van wat ik in de laatste dagen gezien heb. Ik geloof dat, omdat ik hier gezien heb, wat ik nergens anders heb gezien in dit land, en ik heb in dit land gereisd van de rôtsige kusten van Maine tot de staten aan de golf (zuidelijke staten). Ik heb door het geheele land gereisd, met uitzondering van deze kleine strook aan de kust der Stille Zuidzee. Ik geloof, dat gij bestemd zijt, om een groot volk te worden; en wat is heerlijker dan dat. Ik geloof, dat gij bestemd zijt, een groot volk te worden om veel goed te doen. Ik geloof, dat gij bestemd zijt, om het woord van God tot de harten van het volk te brengen, zooals de Nazarener wilde dat het tot hen gebracht zou worden.”

Deze woorden werden dezen morgen gesproken door Dr. Morrell gedurende een der geregelde godsdienst oefeningen in de Universiteit van de Heiligen der laatste Dagen. Dr. Morrell is verbonden aan de Sheldon school te Chicago, en op zijne reis naar de kust, bezocht hij de stad. Hij en Rector Cummings woonden eenigen tijd geleden een vergadering bij van de Nationale Onderwijzers vereeniging te Los Angeles.

*Des News.*

---

## BRIEFKAARTEN.

---

Wij hebben nu in voorraad een serie van zes briefkaarten, met gezegden van eenige der Autoriteiten der Kerk over verschillende onderwerpen enz. Deze briefkaarten zijn aardig om aan vrienden en familieleden te zenden. Ze zijn in 't Hollandsch en ook in 't Fransch gedrukt, in verscheidene kleuren, en kunnen, door direkte bestelling of door middel van de zendelingen, worden verkregen tegen den prijs van 21/2 cent per stuk.

---

## AAN ONZE LEZERS.

---

Met het laatste nummer van dezen jaargang kunnen wij niet nalaten, onze lezers te danken voor de waardeering ons dit jaar ten deel gevallen in betrekking tot dit tijdschrift. Wij zullen trachten de volgende jaargangen in alle opzichten beter te doen zijn, en de drukker heeft uitsluitend voor „de Ster” weder nieuwe letters aangeschaft zoodat ook in dit opzicht verbetering wordt gebracht.

Wij vertrouwen dan ook op de hulp en steun onzer lezers, door dit tijdschrift aan te bevelen aan anderen en zelf getrouwe lezers te blijven. Wij raden allen aan, dit tijdschrift te bewaren en iederen jaargang te doen inbinden, daar het dan later nog tot veel nut zal zijn. Met dit nummer wordt ook de inhoud voor dezen jaargang verzonden.

Alhoewel wij niet onbeleefd wenschen te zijn, zoo verzoeken wij allen hunne nog verschuldigde abonnementsgelden vóór het einde van dit jaar te voldoen, opdat wij onze boeken in orde kunnen brengen.

---

## IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

---

Sedert ons laatste bericht zijn er gedoopt: 4 personen te Amsterdam, 1ste Wijk, 1 te Alkmaar, 1 te Groningen en 1 te Den Haag.

---

ZONDAGSSCHOOL LESSEN. — Voor het jaar 1909 zullen de volgende schetsen in de Zondagsscholen dezer Zending bestudeerd worden: Theologische afdeeling, Artikelen des geloofs; 2de Middelbare, Het Oude Testament; 1ste Middelbare, Het Leven van Christus; Lagere, Het Oude Testament, Kindergarde, Verhalen uit het Nieuwe Testament. Voor de Theologische afdeeling worden de nieuwe schetsen gedrukt. Voor de andere afdeelingen zijn de lessen te vinden in de 1905 schetsen, welke aan ons kantoor te verkrijgen zijn.

---

## NOTITIE.

---

Het eerste nummer van den volgende jaargang zal eene bijzondere uitgave zijn. Het zal meer bladzijden bevatten, eenige platen en de inhoud zal van bijzonderen aard zijn. Zendelingen die een aantal extra-nummers willen hebben, boven hun gewone aantal, moeten daarvan vóór 25 Dec. kennis geven, daar wij er met het afdrukken rekening mede moeten houden.

RED.

---



# DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:  
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:  
Wm. J. DE BRIJ.

## BIJ HET EINDE VAN HET JAAR.

Nog slechts enkele dagen en dit jaar zal tot het verleden behooren. Het zal voorbij gegaan zijn om nimmer weder te keeren. Als wij eens eenige oogenblikken, afgezonderd van het gewoel der wereld, een blik in het verleden werpen en zien wat dit jaar ons heeft geschonken of ontnomen, dan zullen wij zien, dat zoodanige overdenking niet onvruchtbaar zal zijn. Veel is er geschied in dit jaar waaraan wij niets konden toe- of afdoen. Misschien zijn er dingen geschied waarop wij onszelven geen duidelijk antwoord kunnen geven en die onverklaarbaar schijnen. Maar vele dingen zijn ook geschied welke door ons voorkomen hadden kunnen worden, dat zijn onze verkeerde daden tegenover God en menschen, en misschien ook tegenover onszelven. Laat ons berusten in alles wat over ons gekomen is buiten ons toedoen en bedenken, dat er eene hogere Macht is dan de menschelijke, die alles wel zal maken en dat eenmaal alle raadselen onthuld zullen worden. Laat ons in God berusten en geloovig voorwaarts blikken in de toekomst, wetende, dat degenen die gelooven alle dingen ten goede zullen medewerken.

Als geliefden door den dood ons zijn ontnomen, laat ons dan bedenken, dat zij in betere gewesten zijn overgeplant. Maar als wij zien, dat in dit jaar door ons dingen gedaan zijn die niet gedaan hadden moeten worden, o laat ons dan niet tevreden zijn met dezen toestand.

Als wij iets hebben misdaan laat ons dan trachten, vóór het jaar zal voorbij gegaan zijn, deze dingen in orde te maken. Kunnen wij niet goed maken wat wij hebben misdreven, wij kunnen dan toch vergiffenis vragen en verkrijgen en door woord en daad ons berouw toonen. Dit is niet alleen in betrekking tot de menschen maar ook in betrekking tot God. Vele zijn de zegeningen ons door Hem geschonken, vaak misschien door ons niet gezien of erkend, maar misschien hebben wij ook soms tegenover Hem misdreven in gedachten, woorden of werken.

Geliefde lezers, nog slechts enkele dagen zijn u overgelaten, om dit jaar goed te sluiten. Hoe zal het nieuwe jaar u aantreffen? Zult gij droevig terugblikken op dit jaar, met het gevoel in het hart verkeerd gedaan te hebben, zonder vergiffenis gezocht en verkregen te hebben, of zal het nieuwe jaar u ontmoeten met een van vreugde stralend

gelaat, uitroepende: „Ik begroet u, nieuw jaar, met een vast voornemen beter te doen in de toekomst als ik heb gedaan in het verleden; wel heb ik verkeerd gedaan in het oude jaar, maar ik heb ook getracht het weer goed te maken. Het verleden is mijne leerschool geweest en ik zal in de toekomst toonen niet te vergeefs geleefd en geleerd te hebben.”

Ja, geliefde lezer, een ernstig woord mag gewis gesproken worden op het einde van het jaar, — neem het daarom ter harte als het tot u komt. Wij weten niet of wij een ander jaar zullen beleven, wij weten niet wat de toekomst ons brengen zal, maar wij weten, dat wij eenmaal naar onze werken geoordeeld zullen worden en daarom, gebruik den tijd nuttig, ook nog gedurende de laatste dagen van dit wegstervende jaar.

---

### EEN MERKWAARDIGE MANIFESTATIE.

---

Toen ik twaalf jaren oud was werd ik gedoopt in de Kerk van Jezus Christus van de Heilige der laatste Dagen. Mijne moeder was toen een lid der Kerk, maar mijn vader was geen lid. Maar spoedig nadat ik gedoopt werd, genoot ik de vreugde hem in de gemeente van Christus opgenomen te zien.

Ruim zes jaren geleden vertrok ik naar Zion en vestigde mij te Salt Lake City. Omtrent een jaar na mijn aankomst werd ik ziek en was gedurende twee jaren onder geneeskundige behandeling. De genesheer vertelde mij, dat het klimaat nadeelig was voor mijne gezondheid en dat ik, als ik mijn leven wilde verlengen, naar mijn geboorteland moest terugkeeren. Dat was slecht nieuws voor mij, want ik beminde de Heiligen en het land. Ik was volkomen tevreden, en de gedachten terug te gaan in de wereld veroorzaakte mij veel droefheid.

Ik verlangde door den tempel te gaan alvorens ik Salt Lake City verliet en naar Engeland terugkeerde. De autoriteiten der Kerk gevoelden zich eerst niet geneigd mijn verzoek in te willigen. Ik vastte gedurende drie dagen en bad dien tijd zeer ernstig tot God, om wanneer het Zijn wil was, het in de harten Zijner dienstknechten te geven, mij toe te staan het Huis des Heeren in te gaan en daar de heilige verordeningen te ontvangen in betrekking tot mijne zaligheid.

In den nacht na den derden dag van mijn vasten, had ik een heerlijk hemelsch visioen. Een boodschapper van de onzichtbare wereld stond voor mij. In zijn hand was een rol licht blauw perkament. Langzaam ontrolde hij de rol en vroeg mij den inhoud te lezen. Tot mijne groote verwondering was mijn geheele leven voor mij ten toon gesteld. Hij vertelde mij, dat eer ik kwam om in het vleesch te wonen, ik beloofd had alles te zullen doorstaan waartoe ik geroepen

zou worden, om te ondergaan voor het Evangelie, opdat ik een hemelsche kroon zou kunnen ontvangen. Op het perkament zag ik eenig schrift, dat ik niet lezen kon, het was als stenografie. De boodschapper zeide, dat de Heere hem gezonden had mij te zeggen, dat ik door den tempel zou gaan, en dat wanneer ik dit deed ik het geheimzinnige geschrift of het perkament zou verstaan. Hij zeide mij ook, dat ik door dat heilige huis zou gaan op den vierden dag van dien tijd. Zijne woorden werden letterlijk vervuld.

Spoedig nadat ik den tempel had betreden, kwam zuster Bathsheba W. Smith, die ik nooit te voren ontmoet had, tot mij, en mij bij mijnen naam noemende zeide zij tot mij, dat zij een visioen had gezien aangaande mij. Zij zeide mij, dat de persoon die aan mij was verschenen mijn beschermengel was en dat ik hem nog tweemaal zou zien alvorens ik dit leven zou verlaten. Zij zeide mij ook, dat ik een wonderbaren droom zou hebben alvorens ik Utah verliet, om naar mijn geboorteland, terug te gaan; dat er verscheidene geesten in de geestenwereld met verlangen op mij wachtende waren, om voor hen gedoopt te worden.

Ik wil nu vertellen, hoe de woorden van zuster Smith vervuld werden: Ik droomde dat ik op een wolk door de lucht gedragen werd. Toen ik mijne bestemming bereikte, hoorde ik stemmen. Plotseling werd een voorhangsel weggetrokken en ik zag veel volk. Onder hen stond een prediker, uit het Boek van Mormon lezende. Toen hij het hoofd wendde zag ik, dat het de profeet Joseph Smith was. Toen hij mij zag, hield hij met spreken op en kwam tot mij. Hij vroeg mij wat ik daar deed. Ik zeide dat ik het niet wist. Hij vertelde mij, dat het de wil des Heeren was, dat ik naar die plaats zou komen, opdat hij (Joseph) mij raad kon geven. Hij zeide mij, dat ik een visioen had gezien, en hij zeide mij naar mijn rechterarm te zien. Ik deed dit, en toen ik zag, had ik een brandend gevoel in mijn arm. Hij zeide mij de tweede maal te zien, en ik deed dat. De hitte was zoo sterk, dat ik gevoelde alsof ik verbrand werd. Hij zeide mij ten derde male te zien, en ik zag, als in mijn vleesch gebrand, een gelijkenis van den persoon die mij in een visioen verschenen was. Hij had dezelfde rol in zijn hand. De profeet zeide mij, dat dit een getuigenis voor mij zou zijn, dat mijn beschermengel mij nimmer zou verlaten. Hij vertelde mij dezelfde woorden die zuster Smith tot mij sprak, namelijk, dat ik mijnen beschermengel tweemaal zou zien alvorens te sterven. Hij zeide mij, dat wanneer hij aan mij voor de tweede keer zou verschijnen, het zou wezen om mij voor een groot gevaar te waarschuwen, en wanneer hij voor de derde maal zou verschijnen, dan zou dit onmiddellijk vóór mijnen dood zijn. De profeet vroeg mij, of ik wist wie met mij sprak. Ik zeide, dat ik het wist, dat hij de profeet Joseph Smith was, dat ik hem kende omdat ik portretten van hem gezien had. Deze droom

werd gedurende drie op elkaar volgende nachten herhaald, de derde maal was het zoo duidelijk alsof het werkelijkheid was.

Alvorens ik Zion verliet, was ik in staat het werk te doen in den heiligen tempel voor twee en dertig bloedverwanten. Mij werd in den tempel gezegd, dat ik in den tijd des Heeren naar Zion zou terugkeeren.

Mijn gezondheid is veel verbeterd sedert ik naar Engeland terugkeerde, en ik zie voorwaarts naar den tijd, wanneer de woorden van de dienstknechten des Heeren zullen vervuld worden, en ik het voorrecht zal hebben wederom als een zaligmaker op den berg Zion te staan.

CATHERIN OSBORNE,  
in *Mill. Star* 6 Augustus 1908.

---

### SPELEN MET KANSEN.

---

Onder de ondeugden der tegenwoordigen tijd is dobbelen over het algemeen veroordeeld. Dobbelen onder de waren naam is door de wet verboden en wordt afgekeurd door de zichzelf eerbiedigende leden der maatschappij. Maar toch wordt de demon van het kansspel onder verschillende vermommingen verwelkomd in het gezin, in fatsoenlijke gezelschappen en met uitvoeringen voor weldadige doeleinden, zelfs binnen de muren van gebouwen voor godsdienstige doeleinden. Ontwerpen tot het verkrijgen van geld door een beroep te doen op de neiging tot dobbelen, zijn gewone middelen bij kerkelijke feesten, bazaars en dergelijke dingen.

Wat ook de toestand ergens anders mag zijn, zoo wordt deze gewoonte niet in de Kerk goedgekeurd; en iedere organisatie die zoo iets toestaat, handelt in tegenstrijd met den raad en opdracht van de algemeene autoriteiten der Kerk.

Zonder te trachten de verschillende verwerpelijke vormen te beschrijven, die onder ons aan deze verkeerde daad gegeven zijn, zoo zeggen wij wederom tot het volk, dat geen enkele soort van spel met kansen, geen wedstrijd in het gissen, of middelen van verloting, goedgekeurd kunnen worden in eenige uitvoering onder leiding onzer kerkelijke vereenigingen.

Het verlangen om iets van waarde te verkrijgen voor weinig of niets is verderfelijk; en iedere handeling waardoor dat verlangen versterkt wordt, is een krachtadig hulpmiddel voor den geest van dobbelen, die bewezen heeft een ware duivel van verwoesting te zijn voor duizenden. Een dubbeltje te wagen in de hoop een gulden te winnen in eenig spel met kansen is een soort van dobbelen.

Laat het niet gedacht worden, dat het verloten van artikelen van waarde, het offeren van prijzen aan de winners in wedstrijden in het gissen, het gebruik van toestellen waaraan kansen van geluk zijn

verbonden, of eenig ander ontwerp van die soort, toegestaan of verontschuldigt kan worden, omdat het geld zoodanig verkregen, voor een goed doel gebruikt wordt. De Kerk moet op geenerlei wijze ondersteund worden met middelen door dobbelen verkregen.

Laat de aandacht van de ambtenaren van Ringen of Wijken, en van hen die opzicht hebben over de hulpvereenigingen der Kerk, gevestigd zijn op hetgeen geschreven is over dit onderwerp en op dit artikel. Een artikel van den President der Kerk werd gepubliceerd in de *Juvenile Instructor* van 1 October 1902 (Fol. 37 blz. 592), waarin aanhalingen gedaan werden van vroegere raadgevingen en inlichtingen aan het volk over dit onderwerp. Gemakshalve zullen wij een gedeelte van dat artikel hier herhalen. Als antwoord op een vraag: of verloting en spelen met kansen gerechtvaardigd kunnen worden, wanneer de doeleinden die bereikt moesten worden goed waren, werd het volgende gezegd: „Wij zeggen met nadruk, neen! Verloting is slechts een andere naam voor dobbelen”. President Young zeide eenmaal tot zuster Eliza R. Snow: Zeg de zusters, niets te verloten. Als de moeders loten, zullen de kinderen dobbelen. „Verloten is dobbelen”. Dan wordt gezegd: Sommigen zeggen, „wat zullen wij doen wij hebben dekens in voorraad, wij kunnen die niet verkoopen, en wij hebben middelen noodig, om onze kas te voorzien, wat wij doen kunnen door verloting, ten voordeele der armen”. Laat liever de dekens verteren op de planken, dan de oude spreuk aan te nemen: „Het doel heiligt de middelen.” Als Heiligen der laatste Dagen kunnen wij niet toestaan, een zedelijk beginsel op te offeren voor geldelijk voordeel.

Als verder vermeld was in het aangehaalde artikel, heeft het hoofdbestuur der Deseret Zondagsschool vereeniging een besluit genomen, om zijne onvoorwaardelijke afkeuring bekend te maken, in betrekking tot verloting, en alle spelen met kansen, met het doel om gelden te verkrijgen voor de zondagsschool. En de algemeene autoriteiten der Kerk hebben gezegd. zooals zij nu tot het volk doen: Laat geen verloting, geen wedstrijd in het gissen, of andere middelen om geld te verkrijgen, door indruk te maken op den geest van winst door kansen, in eenige vereeniging der Kerk toegestaan worden.

JOSEPH F. SMITH.

JOHN R. WINDER.

ANTHON H. LUND.

Eerste Presidentschap der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

SALT LAKE CITY, 14 Nov. 1908.

*Des. News.*

---

## ONTSLAG EN BENOEMING.

President Martin Dalebout van de Rotterdamsche Conferentie is van zijne roeping ontslagen en geroepen over de Amsterdamsche Conferentie te presideeren.

President Fred. Tadge van de Amsterdamsche Conferentie is ontslagen en aangesteld over de Rotterdamsche Conferentie.

## CORRESPONDENTIE.

*Aan de Rotterdamsche Conferentie.*

Geliefde mede-arbeiders, broeders en zusters in Christus:

Niet de gelegenheid gehad hebbende U allen vaarwel te zeggen en de verschillende gemeenten der Rotterdamsche Conferentie te bezoeken, zoo is het mij een genoeg door middel van „De Ster” zulks te doen.

Ik dank u allen voor uwe liefde, vertrouwen en ondersteuning welke gij mij hebt geschonken gedurende de laatste 15 maanden in welke ik over de Rotterdamsche Conferentie heb gepresideerd, hopende en biddende, dat de Heere u allen zal zegenen en dat ik het voorrecht zal hebben u allen te zien vóór ik naar mijn tehuis in Zion zal wederkeeren.

Thans geroepen zijnde als President van de Amsterdamsche Conferentie, zoo is ook in deze mijn wensch uw aller dienaar te zijn, opdat wij in vereeniging, Zendingen, Broeders en Zusters, zullen samenwerken voor dat eene en groote doel n.l. het Koninkrijk Gods op te bouwen en dit Evangelie des Koninkrijks tot allen te prediken en te leeren welke deze blijde boodschap, nog niet gehoord hebben.

Wenschende u allen Gods besten zegen en vrede zoo blijf ik uw aller broeder.

M. DALEBOUT.

Aan eenen brief van broeder M. J. Vellinga, wonende te Ogden City, Utah, ontleenen wij het volgende: Het gaat ons allen, Gode zij dank, zeer goed, niet alleen maatschappelijk maar ook geestelijk. Mijn getuigenis van Gods werk wordt grooter. Het zij ons aller doel anderen te helpen met hetgeen God ons geeft,

Geef christen; zoo gij geeft en leent,	't Is God, die door uw naaste vraagt, Van hem hebt gij ter leen gekregen, Rampzalig die hier 't weigren waagt, 't Is diefstal jegens d' Almacht [plegen.
Doe 't zonder uitzicht weer te	
[ontvangen;	
Uw gave zij ook niet een net	
Waardoor gij andren tracht te vangen.	

Verkregen hebt gij 't, tot wat doel?

Om lust of dartelheid te vieren?

Neen, om het christelijk zielsgevoel

Te meerdren door een wijs bestieren.

## HET KINDJE OVER DE STRAAT.

*(Uit het Engelsch.)*

Aan de overzij voor het venster  
Met kant en kostbaar lint,  
Zie 'k in een goudkroon van lokken  
't Onschuldig gezicht van een kind.  
En iedereen, ernstig of vroolijk,  
Die hier den weg langs gaat,  
Heeft een lachje of een knikje voor 't kindje  
In 't heerenhuis over de straat.

En hier voor het raam van mijn hutje,  
Zijn knuistjes onder zijn kin,  
En een lap op 't verschoten schortje,  
Staat het kind dat ik vurigst bemin.  
Mijn troost in bang-droeve dagen,  
Mijn kleine, beste maat;  
Zoo rein en zoo knap van gezichtje  
Als 't kindje daar over de straat.

Soms als wij samen zitten,  
Doet het driejarig ventje aan mijn zij  
Mijn ouderhart pijn door te vragen:  
„Houdt God in den Hemel van mij?”  
En ik zeg: „Ja, ja, mijn liev'ling,  
Schoon „Neen” mij bijna ontgaat,  
Zie ik al den speelgoed-rijkdom  
In 't heerenhuis over de straat.

Vaak als ik trek de kousjes  
Van 't moede voetjes-paar,  
En 't lieve lijfje ontdoe van  
Zijn kleeding grof en zwaar,  
Dan wil mijne stemme niet zingen,  
De biddenslust vergaat,  
Als ik denk aan de kleeren-weelde  
In 't heerenhuis over de straat.

O God, mijn God, vergeef mij,  
Wat ik dacht en zei, zoo snood,  
't Wangunstig hart werd needrig,  
Mijn buurvrouws kind is dood!

'k Zag het kleine, witte kistje,  
 De droef-zwarte stoet die daar gaat,  
 En dat breekt er het harte eener moeder  
 In 't heerenhuis over de straat.

't Bloemperkje bloeit voor mijn hutje,  
 Het licht in mijn venstertje glanst,  
 Mijn knaapje speelt met een zon-straal,  
 Die op mijn hutvloertje danst.  
 De blos der gezondheid ligt heden  
 Zoo lief op zijn minzaam gelaat;  
 Maar het kindje is verdwenen uit 't venster  
 Van 't heerenhuis over de straat!

SALT LAKE CITY, UTAH.

FRANK I. KOOLJMAN.

VERANDERING VAN ADRES.

Het adres van de zendingen te Zwolle is veranderd en is nu:  
*Thorbeckergracht 12.*

OVERLEDEN.

Te Groningen is op 23 Nov. overleden Hendrik Jan Vogelzang. Hij werd geboren 20 Juni 1884 en gedoopt 30 Nov. 1898 door Sieger Springer en door Hyrum Hand bevestigd.

Op 29 September is William Benjamin Everts door overrijding om het leven gekomen te Woodcross, Utah. Hij was 6 jaren oud.

I N H O U D :

Redevoering. . . . .	Blz. 373	Bij het einde van het jaar . . . .	Blz. 381
Predikatie ( <i>Vervolg</i> ) . . . . .	" 375	Een merkwaardige Manifestatie . . .	" 382
Goddelijke volmacht noodzakelijk . . .	" 377	Spelen met kansen . . . . .	" 384
Een lofspraak over de Mormonen . . . .	" 379	Ontslag en Benoeming . . . . .	" 386
Briefkaarten . . . . .	" 379	Correspondentie . . . . .	" 386
Aan onze lezers . . . . .	" 380	Het kindje over de straat . . . . .	" 387
In ons eigen Zendingsveld . . . . .	" 380	Verandering van adres . . . . .	" 388
Notitie . . . . .	" 380	Overleden . . . . .	" 388

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.  
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.